

עת"א 24115/03/14 - י ה נגד משטרת ישראל, שירות בתי הסוהר

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 24115-03-14 ה (אסיר) נ' משטרת ישראל/שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר

בפני	כב' השופט יונתן אברהם
<u>העותר</u>	י ה
	ע"י ב"כ עו"ד אפרים דמרי
נגד	
<u>המשיבים</u>	1. משטרת ישראל 2. שירות בתי הסוהר

החלטה

העותר שפוט למאסר של 9 שנים ו-3 חודשים בגין תקיפת בת זוג בנסיבות מחמירות, התעללות בקטין, תקיפה בנסיבות מחמירות של קטין והדחה בחקירה.

העותר הגיש בחודש 10/2013 עתירה כנגד החלטת המשיבים לשלול את חופשותיו ובהחלטה באותה עתירה מיום 13/11/13 של בית המשפט המחוזי, הוחלט לדחות את העתירה.

כנגד החלטת בית המשפט המחוזי, הגיש העותר בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון.

בית המשפט העליון קיים ביום 06/01/14 דיון במעמד הצדדים, שמע את טיעוניהם ולאחר מכן נתן החלטתו ובין היתר קבע:

"שמענו את טיעוני הצדדים, בהסכמת ב"כ העותר, עיינו בחומר החסוי ובעמדת הועדה המחוזית לטיפול באלימות במשפחה. ביקשנו להביא את האסיר פעם נוספת בפני הוועדה בזמן הקרוב ולא יאוחר מסוף חודש פברואר 2014. מומלץ לנסות ולבחון את המידע (מבלי לגלותו) אל מול האסיר, לקבל הסבריו ולהתרשם ממנו, ועל רקע האמור, לשוב ולשקול אפשרות ליתן לו חופשות כפי שהדבר נעשה בעבר מבלי שהתעוררו בעיות כלשהן.

בכפוף לאמור, העתירה נמחקת".

בעתירתו הנוכחית בפניי טוען העותר כי המשיבים אינם ממלאים אחר החלטת בית המשפט העליון המפורטת לעיל.

אני מוצא לציין כי העותר אף הגיש לבית המשפט העליון בקשה בגין טענתו לאי מילוי החלטת בית המשפט העליון אולם

בית המשפט העליון הורה כי נוכח הגשתה של העתירה דנן, המסגרת הראויה לשמיעת טענותיו הינה הדין כאן.

לטענתו, עד היום לא הובא העותר בפני הועדה המחוזית לטיפול באלימות במשפחה ולא קוימו הוראות בית המשפט העליון כאמור לעיל.

כמו כן טען כי מעולם לא הובא בפניו החומר המודיעיני, לא סיפרו לו מהו החומר המודיעיני ולא עימתו אותו עם החומר המודיעיני.

בתשובת המשיבים לעתירה, טענו המשיבים כי העותר עומת עם החומר המודיעיני ובעניין זה אף נערך מזכר אודות שיחה פתוחה שנערכה לעותר עם גורם מודיעיני בכלא חרמון (עמית חוטה).

לטענתם, אמנם ועדת אלמ"ב לא נפגשה עם העותר באופן ישיר בישיבתה הנוספת הראשונה ביום 25/02/14 לאחר מתן החלטת בית המשפט העליון, ולא הובאו בפניה באותו מועד טיעוני העותר, אולם לאחר מכן היא התכנסה שוב ביום 13/04/14 והובאו בפניה הטיעונים של העותר בכתב והיא קיימה דיון נוסף כשטיעוני העותר בפניה וכמו כן מונח בפניה אותו מזכר בו עומת העותר עם החומר המודיעיני.

לאחר כל אלה לא מצאה ועדת אלמ"ב לשנות מעמדתה.

שקלתי את טיעוני הצדדים ובחנתי את המסמכים שהוצגו בפניי ולא מצאתי שיש ממש בעתירת העותר.

עיון בהחלטת בית המשפט העליון מלמד כי עניין עימות העותר עם החומר המודיעיני איננו הנחיה מחייבת של בית המשפט העליון אלא המלצה בלבד.

ככלל, ראוי שהגופים המינהליים יכבדו המלצה של בית המשפט, אם כי להמלצה אין תוקף מחייב במישור הנורמטיבי.

יתר על כן, שוכנעתי כי הגורם המינהלי פעל לפי ההמלצה הנ"ל והדבר עולה באופן מפורש מן המזכר שהזכרתי לעיל ולפיו זומן העותר בתאריך 13/02/14 לגורם המודיעיני הנ"ל ועומת עם הפרפרזה של המידע המודיעיני.

מן המזכר עולה כי העותר מודע לסיבה לעצירת החופשות שהינה איומים בטלפון והוא אף הגיב על כך באופן מפורט בפני אותו גורם מודיעיני.

עולה גם מן החומר שבפניי כי ועדת אלמ"ב בהתכנסותה המחודשת ביום 13/04/14 עמדה תגובת העותר הנ"ל הנוגעת לעימותו עם החומר המודיעיני וכי עניין זה נשקל על ידה במסגרת כלל שיקוליה.

אשר לאי הבאת העותר פיזית בפני ועדת אלמ"ב, פסיקה רחבה קבעה כי ועדת אלמ"ב אינה מחויבת לשמוע את העותר באופן פרונטלי אלא די בכך שטיעוניו בכתב יונחו בפניה כדי לקיים את חובת השימוע הנוהגת בהליך המינהלי.

משום כך לא מצאתי שיש ממש בטענות העותר באי קיום החלטת בית המשפט העליון.

גם לגופו של עניין לא מצאתי להתערב בהחלטת המשיבים בהמשך שלילת החופשות.

ההחלטה מבוססת על עמדת ועדת אלמ"ב אשר שקלה את מכלול השיקולים והתרשמה כפי שהתרשמה כי קיימת מסוכנות מן העותר במידה שיצא לחופשה.

בעניין זה הוצג לעיוני דו"ח ועדת אלמ"ב הגלוי וגם החלק החסוי המבססים הערכה זו כראוי.

משום כל האמור לעיל, אני דוחה את העתירה.

המזכירות תמציא העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, א' אייר תשע"ד, 01 מאי 2014, בהעדר הצדדים.